

Warszawa, 26 sierpnia 1949 r.

F24 / 7/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 33614

Kl. 36 d, 4/36

Société Anonyme des Anciens Etablissements A. Chanard

(Rueil, Francja)

Stała nasada do kominów, kanałów wentylacyjnych i innych

Zgłoszono 9 maja 1938 r.

Udzielono 28 lutego 1949 r.

Pierwszeństwo: 18 marca 1938 r. (Francja)

Wynalazek niniejszy dotyczy stałych urządzeń ssących w postaci nasady kominowej typu posiadającego szereg powierzchni kierunkowych umieszczonych współśrodkowo ponad kanałem wentylacyjnym i pozostawiających pomiędzy sobą otwory pionowe o przekroju zbieżnym ku zewnątrz, przy czym powierzchnie kierunkowe, należące do tego samego szeregu, są poza tym umieszczone na przemian względem powierzchni dwóch szeregów sąsiadujących bezpośrednio z nimi.

Takie urządzenia oraz ich działanie są znane oddawna, a mianowicie znane są typy posiadające dwa lub trzy szeregi ścianek kierunkowych, które są bądź płaskie i zespolone ze sobą pod postacią kątów dwusiecznych, bądź zakrzywione i zwrócone wklęsłością na zewnątrz. Przy stosowaniu tych przyrządów proponowano lub stosowano różne środki, mające na celu bądź jak najwydatniejsze uniknięcie licznych i skomplikowanych wirów powietrza, bądź uniknięcia zjawiska skraplania wody, albo uniemożliwienia przenikania deszczu do urządzenia i kanału lub wreszcie ogólnie — zwiększenie siły podciśnie-

nia, wytwarzanego przez urządzenie ssące niezależnie od kierunku wiatru.

Wynalazek tworzy ulepszenie przyrządów ssących tego rodzaju, zawierających dwa szeregi ścianek kierunkowych, z których każdy posiada układ gwiazdzisty typu opisanego w patencie francuskim nr 524504 z dnia 26 lutego 1920 r.

Wynalazek polega na tym, że gwiazda wewnętrzna urządzenia o dwóch gwiazdach jest połączona z narządami specjalnymi, które zmniejszają strefy zakłóceń, jakie mogą wywołać zwiększenie przepływu oddziaływującego na czynnik krążący w dwóch układach otworów lub wylotów urządzenia dwugwiazdowego w stosunku do najmniejszego przepływu czynnika krążącego w urządzeniu jednogwiazdowym, przy czym zakłada się, że wymiary wylotów są takie same w obu wspomnianych urządzeniach.

W praktyce narządy służące do regulowania wypływu czynnika wessanego stanowią łopatki, łączące się ze zbieżnymi ściankami kierunkowymi gwiazdy wewnętrznej i stanowiące przedłużenia ich wylotów zbieżnych przez wyloty roz-

bieżne w stosunku do zasłon, stanowiących ścianki gwiazdy zewnętrznej.

Ta cecha wynalazku uwidocznioma jest do-
kładniej na załączonym rysunku przedstawia-
jącym dwie postacie wykonania ulepszonych
urządzeń ssących według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia urządzenie to w widoku
z przodu, fig. 2 zaś — w przekroju poziomym
pierwszą postać wykonania (przy czym urządze-
nie jest ustawione w miejscu użycia), a fig. 3 i 4
przedstawiają dwa podobne widoki innej odmia-
ny.

Urządzenie ssące według wynalazku posiada
dwa szeregi powierzchni kierunkowych, wyko-
nanych w postaci ścianek półcylindrycznych 1, 1
... 2,2 ... , np. po siedem w każdym szere-
gu w, przykładzie przedstawionym na fig. 1 i 2,
co oczywiście nie stanowi ograniczenia.

Pomiędzy dwiema sąsiednimi ściankami tych
półcylindrów w każdym szeregu znajdują się wy-
łoty zbieżne ku zewnątrz 4,4 ... 5,5, których
głębokość i zbieżność są wyznaczone w każdym
przypadku teoretycznie i doświadczalnie.

Tę dwa szeregi ścianek są zawarte pomiędzy
podstawą 6 i pokrywą 7, przy czym podstawa
jest przedłużona króćcem 8, który może być
wprowadzony i przymocowany do kanału wen-
tylacyjnego 9, np. do muru kanału kominowego.

Według wynalazku każdy z wyłotów zbież-
nych 4 gwiazdy wewnętrznej, utworzonej przez
szeregi ścianek 1, jest przedłużonym wylotem
rozbieżnym 10, utworzonym przez łopatki stałe
i proste 11 przypojone do ścianek 1 w miejscu 12.

Położenie i kierunek łopatek 11 są tego ro-
dzaju, że czynnik przewietrzający jest w nich
prowadzony. Łopatki prowadzą czynnik wessany
z kanału 9 odpowiednią drogą i nadają mu okre-
ślony kierunek, przy czym unika się uderzeń wy-
woływanych przez wiry i zakłócenia wypływu.

Sprawność urządzenia ssącego jest dzięki te-
mu znacznie polepszona a jednocześnie szybkość
wypływu czynnika wessanego jest samoczynnie
regulowana.

Fig. 3 i 4 przedstawiają odmianę urządzenia
mającą kształt znacznie bardziej spłaszczony niż
w poprzednim przykładzie. Ten typ spłaszczony
może nadawać się szczególnie do przewietrzania
pojazdów, np. pojazdów mechanicznych i innych.

W tej odmianie zastosowane są cechy zna-
mienne wynalazku.

Zastrzenie patentowe

Stała nasada do kominów, kanałów wentyla-
cyjnych i innych, typu posiadającego szeregi po-
wierzchni kierunkowych, umieszczonych współ-
środkowo ponad kanałem wentylacyjnym i po-

zostawiających między sobą otwory o przekroju
zbieżnym ku zewnątrz, które to otwory znajdu-
ją się w każdym szeregu na wprost ścianki kie-
runkowej, należącej do następnego szeregu, zna-
mienna tym, że ze ściankami kierunkowymi (1)
tworzącymi zbieżne wyloty jednego szeregu, np.
w urządzeniu dwugwiazdowym są połączone łopa-
tki (11) w miejscu (12), które przedłużają wy-
łoty zbieżne (4) wylotami rozbieżnymi (10), wsku-
tek czego zmniejszają strefy zakłócenia czynnika
wessanego i przyczyniają się do samoczynnego
regulowania szybkości wypływu.

Société Anonyme des Anciens
Etablissements A. Chanard

Zastępca: inż. Wacław Zakrzewski
rzecznik patentowy

